

U Z N E S E N I E

Komora Slovenského futbalového zväzu pre riešenie sporov ako orgán pre zabezpečenie spravodlivosti v zmysle článku 59 Stanov SFZ a ustanovení poriadku Komory SFZ pre riešenie sporov v senáte zloženom doc. JUDr. Jaroslav Čollák, PhD. - predseda, Mgr. Branislav Bolech, Mgr. Michael Válek, Michal Bobák, JUDr. Ladislav Jakubec, v právnej veci navrhovateľa [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ], proti odporcovi [REDAKOVANÉ], v zast. [REDAKOVANÉ], o zaplatenie **1.500,- EUR s príslušenstvom**, ktorá je vedená na Komore SFZ pre riešenie sporov pod spisovou značkou KS/39/2019, o **odvolaní proti rozhodnutiu Komory SFZ pre riešenie sporov zo dňa 14.01.2022 vedenom na Komore SFZ pre riešenie sporov pod spisovou značkou KS-O/5/2022**, takto

r o z h o d l a :

I. Odvolací senát Komory SFZ pre riešenie sporov m e n í napadnuté uznesenie č. k. KS/39/2019 zo dňa 14.01.2022 v rozsahu výroku II. a výroku III. tak, že výrok II. uznesenia znie:

„Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.“

O d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ a odporca sú futbalovými klubmi. Obaja sú členmi SFZ.
2. Podľa čl. 2 ods. 1 Poriadku Komory SFZ pre riešenie sporov (ďalej len „Poriadok“), „Komora je orgánom na riešenie sporov, ktorý má právomoc prerokúvať a rozhodovať
a) spory medzi osobami s príslušnosťou k SFZ a spory medzi osobami s príslušnosťou k SFZ a SFZ vzniknuté v súvislosti so športovou činnosťou vyplývajúce z predzmluvných vzťahov a zmluvných vzťahov,
b) spory podľa písmena a) s medzinárodným prvkom,
c) spory vyplývajúce z porušenia predpisov SFZ, UEFA alebo FIFA alebo z porušenia rozhodnutí SFZ, UEFA alebo FIFA.“
3. Vzhľadom na uvedené je Komora SFZ pre riešenie sporov (ďalej len „Komora“) príslušná na prejednanie sporu.
4. Odporca uhradil poplatok za odvolanie vo výške 300,- EUR, podľa čl. 37 ods. 12 prvej vety Poriadku.
5. V súlade s ustanovením čl. 19 ods. 2 Poriadku „Lehoty na uplatnenie práva účastníkom konania pred komorou sú upravené v osobitných predpisoch SFZ. Ak osobitný predpis SFZ neupravuje lehotu na uplatnenie práva účastníkom konania, komora sa odmieta vecou zaoberať, ak od skutočnosti rozhodujúcej pre vznik sporu uplynuli viac ako dva roky. To neplatí, ak ide o prieskum súladu predpisu člena SFZ.“

6. Odporca v odvolaní zo dňa 11.02.2022 napadol výroky o trovách konania uznesenia v právnej veci vedenej na Komore pod spisovou značkou KS/39/2019, pričom predmetné uznesenie bolo vydané dňa 14.01.2022 a navrhovateľovi doručené 04.02.2022 (ďalej len „prvostupňové uznesenie“).
7. V prvostupňovom konaní sa navrhovateľ domáhal uhradenia odstupného vo výške 1.500,- EUR z dôvodu prestupu hráča menom [REDACTED] (reg. č. [REDACTED]) (ďalej len „Hráč“) z klubu navrhovateľa do klubu odporcu.
8. Navrhovateľ uviedol, že v rámci žiadosti o prestup Hráča v rámci Informačného systému slovenského futbalu (ďalej len „ISSF“) odporca zadal v príslušnej kolónke sumu odstupného vo výške 0,- EUR, s čím navrhovateľ nesúhlasil a odporcovi zaslal prostredníctvom mailu a pošty faktúru vo výške 1.500,- EUR, ktorá ani po urgencii nebola uhradená na základe skutočnosti, že odporca popieral navrhovateľov nárok na uhradenie odstupného.
9. Navrhovateľ sa v prvostupňovom konaní snažil preukázať, že hráč v tom čase požíval status amatér, pričom prestup bol v čase jeho zaevidovania v ISSF dňa 08.07.2019 vedený ako prestup amatéra.
10. ISSF manažér klubu navrhovateľa dňa 09.07.2019 vyjadril v ISSF nesúhlas so sumou odstupného stanovenej odporcom a následne dňa 18.07.2019 zaslal prostredníctvom e-mailu a pošty odporcovi faktúru č. 20190103 vo výške 1.500,- EUR.
11. Navrhovateľ rovnako zdôraznil, že s odporcom nemali v súvislosti s prestupom Hráča uzatvorenú žiadnu zmluvu, resp. dohodu o konkrétnych podmienkach prestupu.
12. Odporca sa vo vyjadrení k návrhu na začatie konania ohradil voči tvrdeniam navrhovateľa a uviedol, že v Hráč mal záujem vykonávať športovú činnosť na profesionálnej úrovni a za tým účelom s ním bola uzatvorená zmluva o profesionálnom vykonávaní športu. Rovnako uviedol, že v prípade Hráča nikdy nedošlo k žiadosti o znovunadobudnutie amatérskeho statusu – tzv. reamaterizácii.
13. Navrhovateľ aj odporca v replike, resp. duplike uviedli, že trvajú na svojich predchádzajúcich stanoviskách.
14. Prvostupňový senát Komory po opätovnom prejednaní a rozhodnutí vo veci prvostupňovým uznesením zamietol návrh navrhovateľa, ale zaviazal odporcu k úhrade trov konania navrhovateľovi v rozsahu 100 % a nepriznal odporcovi nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.
15. Odvolaním zo dňa 11.02.2022 doručeným Komore sa odporca domáha zmeny výrokov II. a III. o trovách konania prvostupňového uznesenia, ktoré nepriznávajú odporcovi nárok na náhradu trov konania, napriek tomu, že v predmetnom konaní mal plný úspech vo veci.
16. Výrok II a výrok III prvostupňového uznesenia znel:
„Navrhovateľ má nárok na náhradu trov konania voči odporcovi v rozsahu 100 %. O trovách konania rozhodne Komora SFZ pre riešenie sporov samostatným uznesením.“

„Komora SFZ pre riešenie sporov odporcovi nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia nepriznáva.“
17. V zmysle čl. 4 ods. 6 Poriadku „V prípadoch neupravených týmto poriadkom sa analogicky použijú ustanovenia zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.“
18. V zmysle čl. 17 ods. 4 Poriadku „Účastník konania môže byť zastúpený alebo sa nechať zastúpiť.“
19. v zmysle čl. 32 ods. 4 štvrtá veta Poriadku „Trový konania hradia účastníci konania podľa pomeru ich úspešnosti vo veci.“

20. V zmysle čl. 32 ods. 5 Poriadku „Účastníkovi konania, ktorý mal vo veci plný úspech, komora prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi konania, ktorý vo veci úspech nemal.“
21. V zmysle ust. § 257 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“
22. Odporca v odvolaní zo dňa 11.02.2022 uviedol, že mu podľa čl. 32 ods. 5 Poriadku mal byť ako úspešnej strane priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vzhľadom na skutočnosť, že návrh navrhovateľa bol výrokom I. prvostupňového uznesenia zamietnutý. Odporca mal za to, že prvostupňový senát Komory vec nesprávne právne posúdil, pričom výroky II. a III. prvostupňového uznesenia o trovách konania považuje za nesprávne a nezákonné a Komoru žiada o priznanie nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a zároveň nepriznanie nároku na náhradu trov konania navrhovateľovi.
23. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 21.03.2022 konštatoval, že v predmetnej veci nebolo právne zastúpenie odporcu nutné ani účelné. Navrhovateľ ďalej Komoru požiadal o aplikáciu ust. § 257 CSP v prípade jeho neúspechu v odvolacom konaní a zároveň poukázal na súvisiacu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a právnu teóriu. Rovnako ako v prvostupňovom konaní navrhovateľ zvýraznil jeho náročnú ekonomickú situáciu a nedostatok finančných prostriedkov.
24. Odporca v replike zo dňa 06.04.2022 potvrdil, že trvá na svojich argumentoch, pričom poukázal na čl. 17 ods. 4 Poriadku garantujúci účastníkom konania právo dať sa zastúpiť v konaní pred Komorou a dodal, že si uplatňuje trovy právneho zastúpenia vo výške a v súlade s vyhláškou ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.
25. Odporca ďalej poukázal na znenie čl. 32 ods. 2 Poriadku, ktorý medzi trovy konania radí aj odmenu za zastupovanie účastníka konania advokátom.
26. V súvislosti so žiadosťou navrhovateľa o aplikáciu ust. § 257 CSP zo strany Komory odporca argumentoval tým, že ustanovenie čl. 4 ods. 6 Poriadku pripúšťajúce subsidiárnu aplikáciu ustanovení CSP sa vzťahuje len na prípady neupravené Poriadkom, pričom dodal, že trovy konania a ich náhrada sú Poriadkom upravené. Odporca taktiež požiadal Komoru o oslobodenie od zaplatenia poplatku za odvolanie podľa čl. 37 ods. 16 Poriadku, argumentujúc vydaním zjavne nesprávneho prvostupňového rozhodnutia o trovách konania, pričom v prípade, že predmetnej žiadosti bude vyhovené, požaduje vrátenie poplatku za odvolanie.
27. Navrhovateľ v duplike zo dňa 06.04.2022 stručne uviedol, že namieta výšku odporcom uplatnených trov právneho zastúpenia.
28. Odvolací senát Komory sa pri posudzovaní odvolania odporcu zameral predovšetkým na skutočnosť, či boli výroky o trovách konania v súlade s Poriadkom.
29. Odvolací senát Komory po vyhodnotení relevantných skutočností dospel k záveru, že výroky o trovách konania prvostupňového uznesenia napadnuté odvolaním neboli v súlade s Poriadkom, nakoľko prvostupňový senát nesprávne aplikoval moderačné oprávnenie upravené v ust. § 257 CSP a zaviazal odporcu nahradiť trovy konania v plnej výške napriek skutočnosti, že vo veci dosiahol plný úspech.
30. Odvolací senát Komory konštatuje, že pri aplikácii moderačného oprávnenia upraveného v ust. § 257 CSP nie je možné žiadnej zo strán konania priznať náhradu trov konania, pričom trovy je možné moderovať celkom alebo sčasti, ale nikdy nemožno povinnosť náhrady trov preniesť na inú stranu sporu.

31. V súvislosti s argumentáciou odporcu narážajúcou na znenie čl. 4 ods. 6 Poriadku a na skutočnosť, že Poriadok obsahuje samostatnú úpravu trov konania a ich náhradu v čl. 32 Poriadku a z toho vyplývajúcu nemožnosť aplikácie moderačného oprávnenia upraveného v ust. § 257 CSP, odvolací senát Komory uvádza, že síce Poriadok obsahuje komplexnú úpravu trov konania a ich náhrady, avšak neobsahuje moderačné oprávnenie Komory a z predmetného dôvodu je možné subsidiárne aplikovať moderačné oprávnenie upravené v ust. § 257 CSP.
32. Na základe vyššie uvedeného odvolací senát Komory dospel k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa prejedávanej veci je možné označiť za dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací senát zdôrazňuje, že navrhovateľ sa v dobrej viere domáhal svojho práva a uplatnil nárok v konaní pred Komorou, nakoľko nemal vedomosť o existencii zmluvy o profesionálnom vykonávaní športu uzatvorenej medzi Hráčom a odporcom a z dostupných informácií vrátane údajov v ISSF bol presvedčený, že sa v prípade Hráča jedná o prestup amatéra.
33. Odvolací senát Komory taktiež zdôrazňuje, že nie je možné stotožniť sa s tvrdeniami navrhovateľa relativizujúcimi a spochybňujúcimi potrebu právneho zastúpenia odporcu v konaní pred Komorou, nakoľko toto právo je účastníkom konania jednoznačne garantované prostredníctvom čl. 17 ods. 4 Poriadku bez ohľadu na charakter a právnu náročnosť predmetu sporu, ktorá môže byť jednotlivými účastníkmi konania vnímaná odlišne.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, 28.11.2022

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Natália Močárová

doc. JUDr. Jaroslav Čollák, PhD.
predseda senátu